

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 73S/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6021200273
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Molčan
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6021200273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, vykonávajúc pôsobnosť správneho súdu, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Molčana a členov senátu JUDr. Aleny Antalovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v právnej veci žalobcov: 1. X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX G., občan Slovenskej republiky, 2. K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX G., občan Slovenskej republiky, 3. ANGUS BIO FARMA s.r.o., so sídlom Praha 75, 985 11 Halič, IČO: 35 696 354, 4. Urbárska spoločnosť Praha, pozemkové spoločenstvo, so sídlom Praha 53, 985 11 Praha, IČO: 42 312 647, právne zastúpených advokátom JUDr. Róbertom Gombalom, so sídlom P. Rádayho č. 14/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Okresný úrad Lučenec, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Námestie republiky 26, 984 01 Lučenec, za účasti: 1. Poľovnícky spolok Hubert Praha, so sídlom Praha č. 1, 985 11 Halič, IČO: 42 397 383, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. František Komka, so sídlom Hlavná č. 27, 080 01 Prešov, 2. O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. 1, XXX XX G., občan Slovenskej republiky, 3. Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX Z., občan Slovenskej republiky, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. František Komka, so sídlom Hlavná č. 27, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-LC-PL02-2021/000594-015 zo dňa 6. mája 2021, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalobcom nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Ďalším účastníkom konania nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Splnomocnený zástupcovia vlastníkov poľovných pozemkov združených v poľovnom revíri Z. podali dňa 27.08.2015 žiadosť o evidenciu zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru v prospech Poľovníckeho spolku G. Z., prílohou ktorého bola zmluva o užívaní poľovného revíru, notárska zápisnica notára JUDr. Mariána Jurinu, osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom revíri Z. konaného dňa 19.08.2015, plné moci vlastníkov poľovných pozemkov, dva CD nosiče obsahujúce údaje o poľovných pozemkoch, ich vlastníkoch a iné. Okresný úrad Lučenec, pozemkový a lesný odbor (ďalej len „žalovaný“) opatrením z 03.09.2015 oznámil zaevidovanie zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru Z. po ukončení platnosti v súčasnosti platných nájomných zmlúv. Uvedené opatrenie bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23S/164/2015-127 z 16.03.2016 a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu nepredloženia úplného spisu. Z obsahu administratívneho spisu ďalej vyplýva, že žalovaný vyzval Lesy SR na vyjadrenie k jeho predchádzajúcemu podaniu „späťvzati súhlasu“ do 15 dní. Lesy SR, š.p. v reakcii na túto výzvu uviedli, že štátny podnik Banská Bystrica nie je zisťovacím ani preskúmacím orgánom a naďalej žiada správny orgán, aby sa pri evidencii zmluvy vysporiadal so skutočnosťami,

ktoré sú uvedené v tomto liste, pretože tieto boli štátnemu podniku oznámené tretími osobami a štátny podnik následne tieto skutočnosti oznámil správny orgán. V prípade, že podaná žiadosť o evidenciu zmluvy v poľovnom revíri Z. nebude vykazovať vady podania, orgán štátnej správy nebude nič brániť v tom, aby bola zaevidovaná. Následným úkonom z 28.04.2015 žalovaný oznámil účastníkom konania, že vzhľadom na podanú žalobu na Okresnom súde v Lučenci o určenie neplatnosti uznesení prijatých 19.08.2015 na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Z. a o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru Z. z 20.08.2015, v konaní o evidencii zmluvy bude pokračovať po ukončení súdneho konania. V spise sa ďalej nachádzajú rozsudok okresného súdu Lučenec sp. zn. 7C/310/2015-711 z 19.01.2018, ktorým žalobu zamietol, ako aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/353/2018 zo dňa 26.11.2020, ktorým prvostupňový rozsudok Okresného súdu Lučenec potvrdil.

2. Žalovaný následne dňa 06.05.2021 vydal opatrenie, ktorým opätovne zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru Z. (ďalej len „napadnuté opatrenie“). V texte opatrenia žalovaný poukázal na rozsudky Okresného súdu Lučenec, ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici. Ďalej uviedol, že žiadosť o zaevidovanie zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru Z. opätovne preskúmal, pričom zistil, že zmluvu uzatvorila právnická osoba podľa § 13 ods. 1 písm. b/ zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“), podpísali ju vlastníci spoločného poľovného revíru a spĺňa podmienky podľa § 14 zákona o poľovníctve. Vo vzťahu k späťvzatiu súhlasu Lesov SR, š.p. uviedol, že Okresný súd Lučenec v rozsudku č.k. 7C/310/2015 z 19.01.2018 v ods. 2 na strane 3 uviedol, že mal za preukázané, že platným bolo aj hlasovanie žalovaného 39. (Lesy SR, š.p., Banská Bystrica), ktorý síce následne odvolal svoj súhlas s hlasovaním tvrdiac, že bol uvedený do omylu. Toto odvolanie, resp. späťvzatie súhlasu však platným nebolo kvôli nenaplneniu podmienok určených v ustanovení § 40a a § 49a Občianskeho zákonníka. K oznámeniu advokátskej kancelárie JUDr. Jakub Mandelík z 10.09.2015 uviedol, že dňa 08.09.2015 bola podaná na Okresný súd Lučenec žaloba o určenie neplatnosti uznesení prijatých 19.08.2015 na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Z. a o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru Z. z 28.08.2015. Zároveň z tohto dôvodu podala advokátska kancelária návrh na prerušenie konania vo veci evidencie zmluvy. Zmluva o užívaní poľovného revíru Z. však už bola Okresným úradom zaevidovaná opatrením z 03.09.2015, o čom žalovaný advokátsku kanceláriu listom z 16.09.2019 oboznámil. Vychádzajúc z uvedených a iných dôvodov a označených rozsudkov súdov žalovaný zmluvu o užívaní poľovného revíru Z. zaevidoval.

Zhrnutie argumentov žalobcov - žalobné body

3. Žalobcovia podali správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého opatrenia, kde namietali, že žalovaný sa nevysporiadal so žiadnou zo skutočností, ktoré boli namietané ešte v žalobe z 02.11.2015, ktorú podali žalobcovia 1 a 2. Poukázali pritom na to, že skutočné spochybnenie platnosti zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov a s tým súvisiace písomné vyhlásenie Lesov SR, š.p. je pre vyhodnotenie splnenia zákonných podmienok evidencie zmluvy o užívaní podstatné. Žalobcovia dôrazne spochybnili riadne a zákonné zvolanie zhromaždenia, čo muselo žalovanému vyplývať z obsahu súdnych rozhodnutí, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise. Poukázali na to, že zo spisu nevyplýva žiadny dôkaz, že verejná vyhláška bola zverejnená vo všetkých dotknutých obciach obvyklým spôsobom, čo nevyplýva ani z notárskej zápisnice. Taktiež uviedli, že minimálne dve z obcí boli zaujaté z dôvodu, že ich zástupcovia boli zvolení za zástupcov na podpis zmluvy o užívaní poľovného revíru. V správnej žalobe ďalej žalobcovia argumentovali, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov bolo zvolané do mesta Sereď, teda úplne mimo obcí Z., Z., P. a P., v inom okrese, v mieste vzdialenom cca 200 km. Nebol dôvod, aby sa zhromaždeniu vlastníkov poľovných pozemkov nekonalo na nejakom mieste v okrese Lučenec, resp. práve v niektorej z dotknutých obcí. Takéto zhromaždenie vlastníkov sa malo podľa nich uskutočniť tajne, na základe čoho neboli splnené podmienky na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru, pretože z dôvodu absencie zákonnosti zvolania zhromaždenia vlastníkov nemohla vzniknúť ani vôľa na uzavretie zmluvy o užívaní a následne tiež nemohla byť ani zmluva platne uzavretá. Podľa žalobcov bol list Lesov SR, š.p. z 26.08.2015, ktorým súhlas s hlasovaním na zhromaždení odvolali, podstatným dôkazom o tom, že chýbal rozhodujúci vlastník, bez ktorého by sa väčšina na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov nikdy nedosiahla, pričom zvolávateľ zhromaždenia poľovných pozemkov sám poprel zákonnosť zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. Za takejto situácie neboli splnené podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní. Žalovaný sa síce v napadnutom rozhodnutí zaoberal „späťvzatím súhlasu“, no jeho záujem podľa žalobcov nesprávne spojil s hodnotením platnosti úkonu hlasovania zo strany Lesov SR, š.p. Ďalej spochybnili oprávnenie O. D. hlasovať za neprítomných vlastníkov na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov na základe splnomocnení, pričom poukázali na nájomné zmluvy uzavreté medzi

prenajímateľmi a nájomcom spoločnosťou MITRAM, s.r.o. (v súčasnosti po zmene názvu žalobca č. 3), ktoré obsahovali aj dojedanie o výkone práva poľovníctva, na uzavreté kúpne zmluvy, na skutočnosť, že za členov pozemkových spoločenstiev nekonal oprávnený orgán, ktorým bol výbor, na všeobecne formulované uznesenie obecného zastupiteľstva obce Z., a na notársku zápisnicu spísanú zo zasadnutia obecného zastupiteľstva v Z.. S označených dôkazných prostriedkov podľa žalobcov jednoznačne vyplýva, že O. D., ako splnomocnenec, nemohol dňa 19.08.2015 na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov platne konať. Podľa žalobcov je evidentné, že žalovaný sa oprávnením O. D. na konanie za neprítomných vlastníkov na zhromaždení vôbec nezaoberal a toto oprávnenie vôbec neskúmal, na základe čoho nezistil dostatočne skutkový stav na riadne posúdenie veci, pričom v spise je dostatok dôkazov o tom, že O. D. konať za neprítomných vlastníkov nemohol. Za závažný zásah do vlastníckych práv žalobcov považoval aj ustálenie výšky odplaty za užívanie lesných pozemkov vo výške 3,- Eur za hektár za užívanie trvalých trávnatých porastov vo výške 1,50 za hektár. Totiž takto schválená výška odplaty za užívanie pozemkov v poľovnom revíri je podstatne nižšia ako je obvyklá výška odplaty. V ďalšom žalobnom bode žalobcovia namietali, že žalovaný nevykonával v rámci evidovania zmluvy o užívaní revíru žiadnu z povinností, ktoré mu uložil Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 23S/164/2015 z 16.03.2016, čo samo o sebe spôsobilo, že došlo k podstatnému porušeniu konaní pred žalovaným, ktoré malo za následok vydanie nezákonného opatrenia vo veci samej. Žalovaný si v čase evidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru, ani nikdy predtým nezabezpečil potrebné doklady pre preskúmanie zmluvy o užívaní z hľadiska, či ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, vrátane dokladov o vlastníctve poľovných pozemkov, a žalovaný sa v napadnutom opatrení nikde nevysporiadal s tým, či preskúmal, že zmluvu o užívaní podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, ani nevedel, že by si k takému prevereniu zabezpečil doklady o vlastníctve poľovných pozemkov. Nemohol tak objektívne preskúmať zmluvu o užívaní z hľadiska, či ju podpísali vlastníci poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Nemožno pritom vychádzať ani z notárskej zápisnice JUDr. Jurinu, lebo ani táto neobsahovala žiadne doklady, ktoré by potvrdzovali vlastnícke právo vlastníka, ktorý sa zúčastnil zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov a ani z prílohy tejto notárskej zápisnice - listiny prítomných sa nedalo akokoľvek záväzne verifikovať, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov sa zúčastnilo právo 60,07 % vlastníkov, a to aj z dôvodu, že táto listina neobsahovala všetkých vlastníkov poľovných pozemkov nachádzajúcich sa v poľovnom revíri Z.. Okrem toho je zrejmé, že listina prítomných neobsahovala zákonom stanovené náležitosti označenia vlastníka podľa § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve, u ktorého sa deklaroval podiel 33,14 %. Ďalej žalobcovia namietali, že v čase od 08.11.2017 prebiehalo u žalovaného konanie o návrhu žalobcu 3. o vyhlásenie časti poľovných pozemkov, ktoré patria do poľovného revíru Z., za nepoľovnú plochu. Toto konanie bolo rozhodnutím z 07.12.2017 prerušené. Žalobcovia zastávajú názor, že konanie o vyhlásenia časti poľovných pozemkov z poľovného revíru Z. za nepoľovnú plochu má priamy dosah na rozsah výmery poľovného revíru, a preto mal žalovaný rozhodnúť najskôr o tomto návrhu ako o predbežnej otázke a až následne mohol rozhodovať o evidencii zmluvy o užívaní. Pokiaľ sa s týmto nevysporiadal, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného opatrenia vo veci samej. Záverom žalobcovia navrhli napadnuté opatrenia zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Vyjadrenie žalovaného, žalobcov a ďalších účastníkov

4. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že opatrenie, ktorým sa eviduje zmluva o užívaní poľovného revíru sa nevydáva v zmysle zákona o správnom konaní, neobsahuje odôvodnenie a napriek tomu mal za to, že vo vydanom opatrení a v spojitosti s podkladným spisovým materiálom dostatočne odôvodnili, aké myšlienkové pochody ho viedli k vydaniu tohto opatrenia a všetky dôvody uvedené v opatrení vychádzajú zo spisového materiálu a majú v ňom oporu. Pri vydávaní napadnutého opatrenia žalovaný rešpektoval právny názor uvedený v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23S/164/2015 a z predložených výpisov vlastníctva a listov vlastníctva v poľovnom revíri Z., ktoré sa nachádzajú na priložených CD nosičoch ako i ilustráciou vo webovej aplikácii L GIS zistil, že zmluvu podpísali vlastníci vlastníci najmenej nadpolovičnú výmeru poľovných pozemkov v poľovnom revíri Z.. Ďalej poukázal na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu v Lučenci č.k. 7C/310/2015 bod 62, týkajúci sa odvolania súhlasu Lesov SR, š.p. so súhlasom na hlasovanie. Tento právny názor okresného súdu považoval za zákonný, právne podložený a v ďalšom konaní z neho vychádzal, preto späťvzatie súhlasu Lesov SR, š.p. považoval za neúčinné vzhľadom na § 40a a § 49a Občianskeho zákonníka. Vychádzal z overenej kópie verejnej vyhlášky, ktorá tvorí dvojstránku prílohy notárskej zápisnice, ako i následne z bodov 58. a 59. odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Lučenec a mal za

to, že je dostatočne preukázané, že verejné vyhlášky boli zverejnené zákonným spôsobom. Zvolanie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov do mesta Sereď nie je porušením právnych predpisov a nezakladá dôvod na nezaevidovanie zmluvy. Zo späťvzatia súhlasu Lesov SR, š.p. jednoznačne vyplýva, že sa týka iba súhlasu pri hlasovaní na zhromaždení vlastníkov a žalovaný nevidel dôvod, prečo by mali požiadavku retrospektívne rozširovať aj na ďalšie právne úkony, napr. na zvolanie zhromaždenia. Žalovaný mal pred vydaním opatrenia podklady vrátane dokladov o vlastníctve so stavom k 13.08.2015 na priloženom CD nosiči a zastupovaní vlastníkov poľovných pozemkov v súlade s ustanoveniami zákona o poľovníctve. Na CD sa nachádzajú informácie spoločnosti Mišík Geodetická kancelária, s.r.o. Lučenec a sú z neho zrejme aj čísla listov vlastníctva, na ktorom sú tieto pozemky evidované a tieto sa dajú pozrieť na CD. Celková výmera pripadajúca na vlastníka znížená o nepoľovné pozemky je zaevidovaná v predposlednom stĺpci listiny prítomných na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov a následne je z nej vypočítaná celková výmera pripadajúca na vlastníka v percentách. Doklady o vlastníctve si úrad mal možnosť overiť prostredníctvom webovej aplikácie L GIS. Všetky plné moci na základe ktorých boli na zhromaždení neprítomní vlastníci zastupovaní sa nachádzali v spisovom materiáli. Prekontrolovaním uvedeného dospel žalovaný k záveru, že zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu všetkých poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. So späťvzatím súhlasu Lesov SR, š.p. sa žalovaný vysporiadal, pričom výmera poľovných pozemkov je uvedená v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru z 20.07.2006 a je uvedená aj na strane 3 riadok 10 notárskej zápisnice a v predposlednom stĺpci listiny prítomných na zhromaždení vlastníkov. Navyše ku dňu podania žiadosti o zaevidovanie zmlúv neprebíhali žiadne konania o vyhlásenie poľovných pozemkov za nepoľovné pozemky.

5. K žalobe sa vyjadril aj ďalší účastník Poľovnícky spolok Hubert Praha a Z. D., ktorí vo svojom vyjadrení s poukazom na priebeh konania a na platnú právnu úpravu uviedli, že v administratívnom spise sa nachádza písomné vyhotovenie notárskej zmluvy JUDr. Mariána Jurinu, prílohou ktorej je aj listina prítomných vlastníkov zhromaždenia, ktorá obsahuje údaje o samotnom vlastníkovi, o prípadnom jeho zastúpení, katastrálne územie, celkovú výmeru pôdy pripadajúcu na vlastníka, ako aj výšku v percentuálnom vyjadrení celkovej výmery pôdy pripadajúcej vlastníkovi k výmere revíru, ako aj zápisnica z valného zhromaždenia, kde na celkovú výšku percenta pri hlasovaní 55,62, celkové hlasovanie prevyšuje zákonom požadovanú hranicu 50% podľa § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve, čo značí, že hlasovanie samo o sebe je v súlade so zákonom a je platné. Pri sčítaní percentuálnej hodnoty hlasovanie jednotlivých vlastníkov, ktorí mali uzavreté zmluvy na vykonanie práva poľovníctva rybárskeho práva, počet hlasov predstavuje za jednotlivých vlastníkov 54,14 % hlasov proti 1,74 % hlasov, zdržalo sa 6,54% hlasov, čo vyplýva z bodu 2 notárskej zápisnice. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/353/2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7C/310/2015 žalobcovia napriek tomu, že sú v konaní právne zastupovaní kvalifikovanou osobou, nerešpektujú a dopúšťajú sa opakovane procesného pochybenia vo vzťahu k stranám sporu o nerozlučné spoločenstvo, v ktorom sa jedná o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný. V tom smere krajský súd vo svojom citovanom rozsudku prijal záver, že nevyhnutnosť účasti všetkých spoluvlastníkov poľovných pozemkov v spore o zrušenie evidencie zmluvy, vzhľadom na spoločné práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania, nie je možné pripustiť, aby dotknuté a napadnuté opatrenie o registrácii zmluvy boli záväzné len pre určitú skupinu vlastníkov poľovných pozemkov a pre inú nie. Je faktom, že žalobcovia ako nerozluční spoločníci a vlastníci prenajatých spoločných pozemkov sa bez absencie ostatných dotknutých nerozlučných spoločníkov sami ako spriaznené osoby domáhajú svojho práva podaním žaloby, ktorú je potrebné považovať aj z hmotnoprávneho hľadiska za nedôvodnú. Žalobcovia podľa nich viedli a vedú na Okresnom súde v Lučenci viaceré spory, v ktorých boli neúspešní a boli zaviazaní na náhradu trov konania. Žalobcovia po podaní žaloby pri stretnutí so žalovanými navrhovali zmierlivé riešenie, a pokiaľ žalovaní nebudú od nich požadovať súdom priznané trovy, nebudú trvať na podanej žalobe. S týmto návrhom žalovaní nesúhlasili z dôvodu, že správanie a postoj žalobcov nerešpektoval súdne rozhodnutia.

6. Žalobcovia v replike trvali na podanej správnej žalobe, nakoľko žalovaný vo vyjadrení neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a dôvody, pre ktoré mala byť žaloba žalobcov nedôvodná. V ďalšom texte formulovali obdobné postoje ako v podanej správnej žalobe a nesúhlasili s výhradami žalovaného. Žalovaný v ďalšom svojom vyjadrení uviedol, že ak v poľovnom revíri, v ktorom bola uzatvorená zmluva došlo k zmene vlastníckeho práva k poľovným pozemkom, podľa § 13 ods. 4 zákona o poľovníctve preberá nový vlastníka práva a záväzky doterajšieho vlastníka vyplývajúce zo zmluvy, čo uviedol v nadväznosti na to, že lustrovanie vlastníckych vzťahov so stavom k 06.05.2021 by bolo nesprávne a

vzhľadom k času konania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov aj nelogické. Ďalej opätovne poukázal na svoje už predchádzajúce vyjadrenia.

7. Na nariadenom pojednávaní predstúpil právny zástupca žalobcu, ktorý poukázal na notársku zápisnicu, ktorá je súčasťou administratívneho spisu, resp. na niektoré jej časti a prílohy, na ktoré poukázal aj v obsahu správnej žaloby. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko podľa § 13 ods. 4 zákona o poľovníctve, zmena vlastníctva pozemkov má za následok, že práva a povinnosti pôvodného vlastníka preberá nový vlastník, pričom podľa jeho názoru žalovaný bol povinný skúmať aktuálny stav vlastníctva v čase evidencie zmluvy, to znamená namietal nedostatočne zistený skutkový stav veci, pričom poukázal aj na komentár k zákonu o poľovníctve. Podľa neho nebolo preukázané zákonné zvolanie zhromaždenia vlastníkov, nakoľko toto bolo zvolané účelovo do mesta Sereď, čo je protiprávne a žalovaný to riadne nevyhodnotil. K evidencii zmluvy bolo rozhodujúce, že zmluvu nepodpísal dostatočný počet vlastníkov, čo je v rozpore s § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, nakoľko hlasy Lesov SR predstavovali 33%, pričom tento vlastník nebol do notárskej zápisnice riadne označený celým obchodným názvom, čo považoval za nedostatok, ktorý mal za následok nezákonnosť opatrenia. Vo vzťahu k ďalším vlastníkom poukázal na to, že 18% vlastníkov nemohlo konať na zhromaždení vlastníkov, nakoľko neboli platné splnomocnenia dané pre pána D.. Existovali aj ďalšie formálne pochybenia v notárskej zápisnici ako už bolo spomínané vo vzťahu k nesprávnemu označeniu vlastníka Lesy SR. Právny zástupca žalobcu navrhol vykonanie dokazovania predložením nájomných zmlúv, z ktorých sa dá preukázať, že pán D. nebol oprávnený zastupovať tam uvedených vlastníkov poľovných pozemkov na zhromaždení vlastníkov pozemkov a dokazovanie kúpnyimi zmluvami, ktoré identifikoval na strane 12 správnej žaloby a môže ich neskôr zabezpečiť, z ktorého dokazovania má vyplynúť, že taktiež nebol pán D. oprávnený zastupovať vlastníkov, ktorí predali svoje pozemky týmito nájomnými zmluvami.

8. Poverený zamestnanec žalovaného, ktorý uvádza, že pred vydaním napadnutého opatrenia vychádzali z podkladov predložených v roku 2015, pričom komplexne vyhodnotili, že na základe podkladov pre zaevidovanie zmluvy boli všetky podmienky evidencie v zmysle zákona splnené. Poukázal aj na to, že pôvodne bolo predchádzajúce opatrenie zrušené z dôvodu nepredloženia spisov. Nový právny stav nemali dôvod posudzovať, nakoľko podklady sú z roku 2015, kedy sa konalo aj zhromaždenie. Zmluva bola právoplatne podpísaná na zhromaždení, takže nebol dôvod zaoberať sa inými novými podkladmi. Konanie o nepoľovných pozemkoch začalo v roku 2017, takže podľa jeho názoru nemá vplyv na konanie, ktoré začalo v roku 2015 a ktorého výsledkom bolo napadnuté opatrenie. Záverom navrhol žalobu zamietnuť.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

9. Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd pre toto konanie vecne príslušný podľa § 10 zákona č. 162/20015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a miestne príslušný podľa § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté opatrenie žalovaného a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že správna žaloba nebola dôvodná. Pojednávalo sa v neprítomnosti právneho zástupcu ďalších účastníkov 1. a 3., ktorý zo zdravotných dôvodov požadoval zrušiť pojednávanie, nakoľko nepreukázal dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania v zmysle ust. § 183 ods. 1, 2 CSP, o čom bol upovedomený.

10. Podľa § 134 ods. 1 zákona SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

11. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

12. Podľa § 5 zákona o poľovníctve

(1) Vlastníci poľovných pozemkov rozhodujú o podaní žiadosti o uznanie poľovného revíru na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len "zhromaždenie").

(2) Na zhromaždení práva vlastníka vykonáva orgán alebo organizácia podľa osobitných predpisov. 6)

(3) Zhromaždenie zvoláva, zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len "zvolávateľ") počítanej z výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru písomnou pozvánkou alebo verejnou vyhláškou, ktorá musí byť zverejnená vo všetkých dotknutých obciach obvyklým spôsobom najmenej 5 pracovných dní pred konaním zhromaždenia.

(4) Zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak je prítomná najmenej nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov počítaná z výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru.

Zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou počítanou z výmery všetkých poľovných pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru.

(5) Prítomní vlastníci poľovných pozemkov sa zapisujú do listiny prítomných, ktorá obsahuje názov a sídlo právnickej osoby, alebo meno, priezvisko a bydlisko fyzickej osoby, ktorá je vlastníkom poľovných pozemkov, výmeru poľovných pozemkov pripadajúcich jednotlivým osobám a podiel výmery vlastnených poľovných pozemkov k navrhovanej výmere poľovného revíru. Zvolávateľ zabezpečuje a overuje zápis do listiny prítomných. Priebeh zhromaždenia sa osvedčuje notárskou zápisnicou, 7) ktorej prílohou je listina prítomných.

(6) Na zhromaždení má hlas vlastníka poľovného pozemku váhu podielu na výmere vlastnených poľovných pozemkov k navrhovanej výmere poľovného revíru.

(7) Zhromaždenie si zvolí ním určený počet splnomocnencov, ktorým určí rozsah zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov podľa tohto zákona.

13. Podľa § 11 zákona o poľovníctve

(1) O využití práva poľovníctva v poľovnom revíri (ďalej len "užívanie poľovného revíru") rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5.

(2) Vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru.

(3) Poľovný revír nemožno rozdeliť na časti na účel ich samostatného užívania.

14. Podľa § 13 zákona o poľovníctve

(1) Užívanie poľovného revíru možno postúpiť písomnou zmluvou

a/ fyzickej osobe, ak vlastní viac ako 50% výmery poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru,

b/ poľovníckej organizácii podľa § 32,

c/ fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá v poľovnom revíri vykonáva poľnohospodársku činnosť alebo lesnícku činnosť najmenej na 50% výmery poľovného revíru alebo na časti bažantnice (§ 7 ods. 2), alebo zvernice (§ 6 ods. 1),

d/ právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá má vo svojej náplni vedeckú činnosť alebo pedagogickú činnosť v odbore poľovníctva.

(2) Ak je uzatvorená zmluva, užívateľ poľovného revíru alebo poverená poľovnícka organizácia podľa odseku 5 má právo vstupovať na poľovné pozemky a na poľné a lesné cesty.

(3) Ten, komu bolo užívanie poľovného revíru postúpené zmluvou, nesmie ďalej postúpiť inému užívanie poľovného revíru ani jeho časti. Lov zveri poľovníckym hosťom sa za postúpenie užívania poľovného revíru nepovažuje.

(4) Ak v poľovnom revíri, v ktorom je uzatvorená zmluva, došlo k zmene vlastníckeho práva k poľovným pozemkom, preberá nový vlastník práva a záväzky doterajšieho vlastníka vyplývajúce zo zmluvy.

(5) Okresný úrad rozhodnutím poverí poľovnícku organizáciu vykonávaním ochrany poľovníctva a starostlivosťou o zver podľa § 24 ods. 1 a § 26, ak vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru do 30 dní od

a/ právoplatnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru nepredložia zmluvu alebo zmluvu vlastníkov a nenavrhnú poľovníckeho hospodára,

b/ ukončenia platnosti zmluvy alebo zmluvy vlastníkov nepredložia novú zmluvu alebo novú zmluvu vlastníkov a nenavrhnú poľovníckeho hospodára.

(6) Poverená poľovnícka organizácia musí s poverením vyjadriť písomný súhlas. Ak poľovnícka organizácia nevyjadří písomný súhlas s poverením, starostlivosťou o zver a ochranu zveri a poľovného revíru je povinný zabezpečiť vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru.

(7) Rozhodnutie o poverení sa vydáva najviac na jeden rok pre jednu poľovnícku organizáciu a zaniká dňom evidencie zmluvy alebo zmluvy vlastníkov a vymenovaním poľovníckeho hospodára.

15. Podľa § 14 zákona o poľovníctve

(1) Zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkmi spoločného poľovného revíru.

(2) Zmluva sa uzatvára na desať rokov v oblastiach s chovom malej a srnčej zveri a na 15 rokov v oblastiach s chovom jelenej zveri odo dňa jej evidencie podľa § 16 ods. 1; zmluva o užívaní samostatnej zvernice a bažantnice sa uzatvára najmenej na dobu 10 rokov.

(3) Zmluva musí obsahovať najmä:

- a/ identifikačné údaje užívateľa poľovného revíru a identifikačné údaje splnomocnencov podľa § 5 ods. 7 poverených podpisom zmluvy,
- b/ údaje o poľovnom revíri podľa rozhodnutia o uznaní,
- c/ výšku a spôsob vyplatenia dohodnutej náhrady za postúpenie užívania poľovného revíru za každý hektár poľovného pozemku,
- d/ dohodnuté podmienky užívania poľovného revíru,
- e/ podmienky zmien a doplnkov,
- f/ dátum uzatvorenia zmluvy a podpisy zástupcov zmluvných strán,
- g/ odklad účinnosti zmluvy podmienený zaevidovaním zmluvy okresným úradom.

16. Podľa § 16 zákona o poľovníctve

(1) Evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

(2) Okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

(3) Užívateľ poľovného revíru je povinný nahlásiť písomne zmenu alebo doplnok zmluvy okresnému úradu do piatich pracovných dní odo dňa podpisu zmeny alebo doplnku zmluvy.

17. Podľa §17 ods. 1 zákona o poľovníctve zmluva zaniká

- a/ uplynutím doby, na ktorú bola uzatvorená,
 - b/ zánikom poľovného revíru,
 - c/ zánikom osoby (§ 13),
 - d/ dohodou zmluvných strán,
 - e/ rozhodnutím súdu, 11)
 - f/ výpoveďou z dôvodu nedodržania podmienok zmluvy
1. vlastníkom poľovného pozemku postupom podľa § 5,
 2. užívateľom poľovného revíru,
- g/ ukončením členstva užívateľa poľovného revíru v komore,
 - h/ rozhodnutím orgánu štátnej správy na úseku poľovníctva pri neplnení povinností podľa § 26 po predchádzajúcej výzve na odstránenie nedostatkov.

18. Podľa § 79 zákona o poľovníctve

(1) Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, 48) ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na

- c/ evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13.

19. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb pred ich narušením či poškodením nezákonnosťou rozhodnutí a postupov správnych orgánov. Každý, kto sa cíti poškodený na svojich právach, môže tak podaním žaloby vyvolať súdne konanie, kde orgán verejnej správy už nebude mať nadriadené a autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania, predmetom ktorého je spor o zákonnosť jeho postupu, rozhodnutia alebo opatrenia, s rovnakými právami aké má v konaní žalobca. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy je ovládaný dispozičnou zásadou. Rozsah súdneho prieskumu zákonnosti opatrenia orgánu verejnej správy je daný žalobnými dôvodmi nezákonnosti (s výnimkou prípadov uvedených v § 134 ods. 2 SSP).

20. Správny súd na základe žalobcami podanej správnej žaloby vykonal prieskum zákonnosti napadnutého opatrenia a zistil, že predmetom prieskumu v danej právnej veci je zákonnosť individuálneho správneho aktu - opatrenia z 06.05.2021, ktorým žalovaný na žiadosť vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich Poľovný revír Z. opätovne zaevidoval zmluvu o užívaní Poľovného revíru Z. z 20.08.2015 v prospech Poľovníckeho spolku G. Z.. Žalovaný zmluvu zaevidoval potom, čo jeho predchádzajúce opatrenie z 03.09.2015 o evidencii tejto zmluvy zrušil Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp.zn. 23S/164/2015-127 zo dňa 16.03.2016 pre nepredloženie úplného administratívneho

spisu žalovaného. Krajský súd v označenom rozsudku vyjadril tiež názor, že žalovaný bol v konaní o evidencii zmluvy povinný preskúmať, či zmluva spĺňa základné náležitosti vyžadované zákonom, či ju uzavreli a podpísali vlastníci poľovných pozemkov, či niekto nespochybňuje riadne uzavretie zmluvy a či bol dodržaný zákonný postup pri zvolaní zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. Na uvedenom základe krajský súd uzavrel, že žalovaný preskúma, či predloženú zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov, obstará potrebné podklady vrátane dokladov o vlastníctve poľovných pozemkov, resp. o zastupovaní vlastníkov a odstráni nezrovnalosti týkajúce sa riadneho uzavretia zmluvy z pohľadu návrhu na prerušenie konania podaného žalobcami a tiež z pohľadu „späťvzatia súhlasu“ Lesmi SR, š.p.

21. Žalovaný bol oprávnený predloženú zmluvu o užívaní poľovného revíru Z. nezaevidovať po splnení podmienok, ktoré sú uvedené v ust. § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve, teda v prípade, ak na užívanie poľovného revíru už bola zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nebola uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1. Prekážkou evidencie tiež bolo nesplnenie podmienok, ktoré zákon o poľovníctve v ust. § 16 ods. 1 v pozitívnom zmysle enumeruje pre zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru. Podľa tohto ustanovenia nebolo možné zmluvu zaevidovať (argumentum a contrario), ak zmluvu neuzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju nepodpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Žalovaný preto bol povinný zo zmluvy o užívaní poľovného revíru Z. a z ďalších predložených podkladov zistiť, či boli splnené uvedené podmienky na evidenciu zmluvy, resp. na jej nezaevidovanie. Nič iné. Zistil, že tieto podmienky splnené boli, čo uviedol v napadnutom opatrení, pričom jeho závery neodporujú platnej právnej úprave a sú v súlade s obsahom administratívneho spisu. Žalobcovia svojimi námietkami v podstate smerovali k nesplneniu jedinej zákonnej podmienky na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru, a to k nedosiahnutiu nadpolovičného vlastníckeho kvóra potrebného na zvolanie a vedenie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, a na prijatie uznesení smerujúcich k prejaveniu vôle o uzavretí zmluvy o užívaní poľovného revíru Z. Poľovníckym spolkom G. Z..

22. Žalobcovia primárne namietali, že neboli splnené podmienky na zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru Z., pretože žalovaný sa v napadnutom opatrení nevysporiadal so žiadanou so skutočnosťou, ktoré boli namietané ešte v žalobe z 02.11.2015, na ktorej základe bolo predchádzajúce opatrenie žalovaného o evidencii zmluvy zrušené. S námietkami obsiahnutými v správnej žalobe, na základe ktorej bolo krajským súdom zrušené predchádzajúce opatrenie žalovaného o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru sa mal povinnosť vysporiadať Krajský súd Banská Bystrica, ktorý tak urobil v rozsudku sp.zn. 23S/164/2015-127 zo dňa 16.03.2016, nie žalovaný. Žalovaný mal povinnosť závery súdu rešpektovať, nie ich prehodnocovať. Ďalej je potrebné si pri zodpovedaní tejto žalobnej námietky uvedomiť, že postup po podaní žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru v súlade s § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve nepodlieha právnej regulácii jednotlivých inštitútov Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov), ale riadi sa len zákonom o poľovníctve a základnými pravidlami konania v zmysle § 3 Správneho poriadku. Zo zásady legality plynúcej z ust. § 3 ods. 1 Správneho poriadku vyplýva aj povinnosť postupu súladného so zákonmi a inými právnymi predpismi ako aj povinnosť orgánov verejnej správy chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických a právnických osôb. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku, ktoré je vyjadrením zásady materiálnej pravdy, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

23. Aplikácia práva ako jedna z foriem realizácie práva je procesným právom upravený postup a činnosť orgánov verejnej správy s príslušnou právomocou, ktorá vyúsťuje vydávaním aktov aplikácie práva - individuálnych správnych aktov, ktoré sa vzťahujú na konkrétne prípady a zaväzujú konkrétne právne subjekty. Článok 2 ods. 2 Ústavy SR určuje miesto a postavenie štátnej moci predstavovanej štátnymi orgánmi vo vzťahu k právu tak, že stanovuje ich podriadenosť ústave a zákonom a v uvedenom smere upravuje princíp právneho štátu, t.j. vládu práva. V dôsledku toho možno štátnu moc uplatňovať len pri splnení viacerých podmienok. Prvou z nich je tá, že k uplatneniu štátnej moci môže dôjsť len vtedy, ak to ustanovuje zákon. Každý orgán štátu má buď ústavou alebo zákonom určený rozsah právomoci, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len to, čo mu ústava alebo zákon dovoľuje. Ústava stanovuje, že zákon ustanoví aj spôsob, akým štátne orgány smú štátnu moc uplatňovať, vrátane druhu a obsahu sankcií, ktoré možno použiť v prípade nesplnenia rozhodnutí orgánov štátu. V dôsledku toho zákony upravujúce postavenie a právomoci štátnych orgánov neumožňujú, aby samostatne rozhodovali

o konaní nad rámec zákona, t.j. mimo rozsah zákonom ustanovených právomocí. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 Ústavy SR tak vytvára právnu istotu v tom, že žiaden orgán štátu nie je oprávnený svojoľne rozhodnúť, kedy a za akých podmienok nebude konať v rozsahu zákona a zákonom ustanoveným spôsobom.

24. Žalovaný, ktorý je orgánom verejnej správy, po podaní žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru postupuje podľa zákona o poľovníctve, rozhoduje autonómne, prihliada na predložené podklady a podania, avšak nevykonáva dokazovanie a nevydáva o evidencii zmluvy rozhodnutie so zaužívanými náležitosťami (výrok, odôvodnenie, poučenie), nakoľko sa neriadi Správnym poriadkom. Žalovaný tak s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR nemal povinnosť vykonať osobitné dokazovanie, ani v rámci obsahu napadnutého opatrenia vykonať podrobné hodnotenie zisteného skutkového stavu, na základe jednotlivých podkladov, samostatne ako aj vo vzájomných súvislostiach, ani uvádzať osobitne jednotlivé úvahy, na podklade ktorých dospel k rozhodným skutkovým a právnym záverom, ani samostatne hodnotiť námietky ďalších osôb, a už vôbec nie nahrádzať správny súd pri zodpovedaní žalobných námietok. Pokiaľ z napadnutého opatrenia vyplýva, že žalovanému boli predložené všetky zákonom požadované podklady, ako aj záver žalovaného, že boli splnené všetky podmienky zaevidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru v zmysle § 16 zákona o poľovníctve, ktorý má oporu v obsahu administratívneho spisu, napadnuté opatrenie je zákonné a preskúmateľné, chrániace záujmy účastníkov konania, ktoré vyplývali z obsahu administratívneho spisu, a bolo vydané v súlade so zásadou materiálnej pravdy (§ 3 ods. 1, 5 Správneho poriadku). Žalobná námietka nevysporiadania sa s námietkami v žalobe z 02.11.2015, resp. s inými skutočnosťami, ktorá žalobcovia namietali alebo považovali za rozhodujúce, nebola dôvodná.

25. Pokiaľ žalobcovia namietali nesplnenie povinností žalovaného plynúcich z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 23S/164/2015-127 zo dňa 16.03.2016, je potrebné zdôrazniť, že dôvodom zrušenia predchádzajúceho opatrenia žalovaného z 03.09.2015 o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru Z. bolo nepredloženie úplného administratívneho spisu žalovaného (na základe v tom čase platného procesného predpisu - ust. § 250j ods. 3 O.s.p. to bolo možné). Krajský súd v označenom rozsudku nad rámec zrušujúceho dôvodu vyjadril len všeobecný názor, ako mal žalovaný v konaní o evidencii zmluvy postupovať, pričom poukázal na potrebu preskúmať, či predloženú zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov, na potrebu obstarania potrebných podkladov o vlastníctve poľovných pozemkov, resp. o zastupovaní vlastníkov a na potrebu odstránenia nezrovnalostí týkajúcich sa riadneho uzavretia zmluvy z pohľadu návrhu na prerušenie konania podaného žalobcami a tiež z pohľadu „spätvzatie súhlasu“ Lesmi SR, š.p.

26. Žalovaný v napadnutom opatrení s odkazom na označený rozsudok uviedol, že preskúmal predloženú dokumentáciu, okrem iného podklady o vlastníctve poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri Z., na jej základe uzatvorenú zmluvu o užívaní revíru, pričom opätovne zistil, že zmluvu uzatvorila právnická osoba podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve, podpísali ju vlastníci spoločného poľovného revíru a spĺňa podmienky podľa § 14 zákona o poľovníctve. Z obsahu administratívneho spisu ako aj z vyjadrenia žalovaného k správnej žalobe plynie, že k tomuto záveru sa dopracoval posúdením podkladov predložených navrhovateľmi evidencie zmluvy dňa 27.08.2015, konkrétne na základe notárskej zápisnice, zmluvy o užívaní poľovného revíru Z., splnomocnení, resp. poverení vlastníkov poľovných pozemkov, listov vlastníctva jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov a iných údajov na priložených CD nosičoch, ako aj z informačných systémov, ktoré mal žalovaný k dispozícii (L GIS a pod.). Žalobcovia tak nedôvodne namietali nedostatočne zistený skutkový stav veci, pretože žalovaný mal k dispozícii všetky podklady, z ktorých mohol dospieť k záveru, že boli splnené zákonom stanovené podmienky pre zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru Z.. Pokiaľ uvedené podklady neboli v roku 2016 v úplnosti predložené krajskému súdu, neznamená to, že ich nemal žalovaný pred vydaním napadnutého opatrenia, čo je zrejmé z administratívneho spisu, ktorého sú súčasťou. Je tak zrejmé, že žalovaný si v súlade s označeným rozsudkom zadovážil všetky podklady potrebné na rozhodnutie o návrhu na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru. Žalovaný tým naplnil požiadavku v zmysle rozsudku tunajšieho krajského súdu sp.zn. 23S/164/2015-127 zo dňa 16.03.2016, pričom žalobcovia nepredložili žiadny dôkaz, z ktorého by plynul opak zistení žalovaného.

27. Súčasťou obsahu administratívneho spisu je notárska zápisnica notára JUDr. Mariána Jurinu N 203/2015, Nz 28768/2015, NCRIs 29435/2015 osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri Z. konaného dňa 19.08.2015. Súčasťou zápisnice je v prílohe aj

Verejná vyhláška zo dňa 07.08.2015 (notársky osvedčená fotokópia) o zvolaní zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Z. na 18.08.2015 o 11,00 hod. v Seredi, súčasťou ktorej sú potvrdenia obcí P., Z., Z. a P. o vyvesení a zvesení verejnej vyhlášky s podpismi a pečiatkami týchto obcí. Pokiaľ žalobcovia tvrdia, že z obsahu správneho spisu nevyplýva žiadny dôkaz, že verejná vyhláška bola zverejnená v dotknutých obciach, ich námietka je v rozpore s obsahom administratívneho spisu. Žalobcovia svoje tvrdenie o nezverejnení verejnej vyhlášky a nezákonnom zvolaní zhromaždenia vlastníkov nijako nepreukázali. Zmienky o zabezpečení len formálnych potvrdení obcí o zverejnení, z ktorých minimálne dve obce sú zaujaté, majú charakter nepodložených dohadov a špekulácií, dopad ktorých z obsahu spisu nevyplýva.

28. Na zákonnosť napadnutého opatrenia nedopadá ani námietka, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov bolo bezdôvodne a „tajne“ zvolané do mesta Sereď, t.j. úplne mimo obcí Z., Z., P. a P.. Žalobcovia neidentifikovali, akú právnu povinnosť tým žalobca mal porušiť. Ust. § 5 zákona o poľovníctve nič nehovorí o mieste konania zhromaždenia. Potrebné bolo zohľadniť tiež fakt, že zvolávatelia zhromaždenia, ktoré malo súkromno-právnu povahu (jeho účelom bolo schválenie úkonov v rámci viacstupňového kontraktačného mechanizmu zmluvného postúpenia užívania poľovného revíru vlastníkami poľovných pozemkov príslušnej poľovníckej organizácii), neboli v postavení orgánov verejnej správy (verejnej moci v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR), ktoré by mali povinnosť zachovávať zásady hospodárnosti, súčinnosti, ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov konania a pod. v zmysle § 3 Správneho poriadku. Naopak v súlade s čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá, nemali zákonnú prekážku na taký postup. Preto im nemožno pri určení miesta konania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré nemá žiadny vzťah k danej lokalite, vyčítať nezákonnosť ani „tajnosť“ zhromaždenia. K namietanej tajnosti zhromaždenia možno doplniť, že z predchádzajúceho bodu tohto rozsudku vyplýva riadne zverejnenie verejnej vyhlášky o jeho konaní, pričom opak preukázaný nebol.

29. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 23S/164/2015-127 zo dňa 16.03.2016 poukázal aj na potrebu odstránenia nezrovnalostí týkajúcich sa riadneho uzavretia zmluvy z pohľadu návrhu na prerušenie konania podaného žalobcami a tiež z pohľadu „späťvzatia súhlasu“ Lesmi SR, š.p. Žalovaný v napadnutom opatrení reagoval na obe okolnosti spôsobom súladným s obsahom administratívneho spisu. Vo vzťahu k spôsobu, ktorým sa žalovaný vysporiadal s návrhom na prerušenie konania z dôvodu podanej civilnej žaloby o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov na Okresný súd Lučenec žalobcovia nenamietali (v správnej žalobe namietali iný dôvod prerušenia). Preto nie je dôvod sa tým zaoberať. Čo sa týka „späťvzatia súhlasu“ Lesov SR, š.p., k tomu žalovaný správne poukázal na závery Okresného súdu Lučenec vyjadrené v rozsudku sp.zn. 7C/310/2015-711 z 19.01.2018, ktorý bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/353/2018-880 z 26.11.2020, nakoľko žalovaný sám nebol platnosť právnych úkonov oprávnený hodnotiť. Práve hlasovanie LESMi SR, š.p. (teda aj jeho platnosť) bolo, vzhľadom na percentuálne vyjadrenú veľkosť výmery poľovných pozemkov v ich vlastníctve (33,14 %), podmienkou dosiahnutia rozhodujúcej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov zakladajúcej uznávaniaschopnosť zhromaždenia a tým aj podmienkou zákonnosti zvolania a priebehu zhromaždenia ako aj platnosti jeho uznesení. Možno súhlasiť so závermi civilných súdov a žalovaného, že z obsahu úkonu LESOV SR, š.p. z 26.08.2015 označeného ako „späťvzatie súhlasu“ neplynú relevantná spôsobilá mať za následok spätné odňatie právnych účinkov plynúcich z účasti a z hlasovania na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov združených v poľovnom revíri Praha. Tento úkon preto sám o sebe nereprezentuje dôkaz o tom, že väčšina sa na zhromaždení nikdy nedosiahla, ako to tvrdia žalobcovia. Pokiaľ úkon „späťvzatia súhlasu“ nemal vplyv na zákonnosť priebehu a výsledky zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, nemožno takej žalobnej námietke prisudzovať ani dôvodnosť vo vzťahu k zákonnosti napadnutého opatrenia.

30. Žalobcovia namietali, že žalovaný nesprávne spojil s hodnotením platnosti úkonu hlasovania zvolanie zhromaždenia a záujem LESOV SR, š.p. na „späťvzatie súhlasu“, avšak bez argumentácie, ktorá by identifikovala dôvody takého nesprávneho postupu žalovaného a jeho konkrétne dôsledky na zákonnosť napadnutého opatrenia. Táto námietka tak predstavuje len všeobecný nesúhlas žalobcov so závermi žalovaného, čo nepostačuje na to, aby na jej základe správny súd viazaný žalobnými bodmi správnej žaloby mohol dospieť k záveru o nezákonnosti napadnutého opatrenia. V rámci tohto žalobného bodu tak úplne absentuje tvrdenie dôvodov nezákonnosti napadnutého opatrenia a konkretizácia následkov tvrdeného porušenia zákona na práva žalobcov. Správnemu súdu tým nebolo umožnené v intenciách,

ktoré boli len naznačené preskúmať zákonnosť napadnutého opatrenia, ktoré preskúmanie by bolo možné vykonať len vo svetle zrozumiteľne vyjadrených námietok obsahujúcich tvrdenie, v čom konkrétne sa mal žalovaný myliť alebo, v čom a z akých dôvodov porušil zákon, pokiaľ rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom opatrení. Formulácia žalobných bodov správnej žaloby vyžaduje jednoznačnú identifikáciu nezákonnosti s vyjadrením jej príčin. Podľa § 182 ods. 1 písm. e/ SSP žalobca musí v správnej žalobe uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie za nezákonné. Žalobcovia aj v ďalších žalobných bodoch správnej žaloby, ktorými sa tento rozsudok v jednotlivých jeho bodoch nezaoberá, uviedli viaceré nekonkrétne tvrdenia a námietky, ktorými sa správny súd z uvedených dôvodov nezaoberal. Samotný fakt, že závery, na ktorých bolo napadnuté opatrenie založené nie sú v súlade s názormi žalobcov, nepreukazuje ich nezákonnosť. Bez vyjadrenia jasného stanoviska k súvisu týchto námietok so zákonnosťou napadnutého rozhodnutia, t.zn. k otázke v čom konkrétne sa žalovaný mylil (pri hodnotení podkladov a pri právnom posúdení veci) a z akých dôvodov, pokiaľ rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom opatrení, vo svojej podstate nie sú tieto námietky ničím iným len vyjadrením vlastného názoru, resp. všeobecného nesúhlasu s hodnotením žalovaného. Vyjadrenie nesúhlasu, resp. tvrdenia bez špecifikácie právneho významu jednotlivých námietok vo vzťahu k napadnutému opatreniu v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia orgánu verejnej správy nemôže zakladať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

31. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb pred ich narušením či poškodením nezákonnosťou rozhodnutí a postupov správnych orgánov. Každý, kto sa cíti poškodený na svojich právach, môže tak podaním správnej žaloby vyvolať súdne konanie, kde správny orgán už nebude mať nadriadené a autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania, predmetom ktorého je spor o zákonnosť jeho postupu alebo rozhodnutia, s rovnakými právami aké má v konaní žalobca. Súdny prieskum zákonnosti správneho rozhodnutia je ovládaný dispozičnou zásadou. Rozsah súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je podľa § 134 ods. 1 SSP daný žalobnými dôvodmi nezákonnosti (s výnimkou prípadov uvedených v § 134 ods. 2 SSP). Súd nie je oprávnený dôvody nezákonnosti v žalobe neuvedené dopĺňať podľa zistení zo správneho spisu ani všeobecne uplatnené dôvody (ich dopad na zákonnosť napadnutého rozhodnutia) konkretizovať na daný prípad. To znamená, že všeobecne uplatnené námietky v rámci žalobných bodov správnej žaloby neumožňujú správne mu súdu uskutočniť prieskum zákonnosti, pretože práve rozsahom a dôvodmi žaloby je súd pri prieskume limitovaný a súčasne aj vedený (§ 134 ods. 1 SSP).

32. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí, opatrení, iných zásahov alebo nečinnosti orgánov verejnej správy je v medziach rozsahu a dôvodov podanej správnej žaloby posudzovať, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia alebo uplatnenie iného správneho aktu alebo postupu, či zistil vo veci skutočný stav, t.j. či skutkové závery, ku ktorým dospel, vyplývajú z vykonaných dôkazov, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie alebo opatrenie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Zákonnosť rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy predchádzajúceho jeho vydaniu. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správny súd vychádza zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia (§ 135 ods. 1 SSP). Preto v správnom súdnictve správny súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 119 ods. 1 SSP). Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy, ale preskúmavať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda posúdiť, či orgány verejnej správy splnili povinnosti stanovené zákonom (napr. R 60/2000). Nakoľko žalobcovia v uvedených žalobných bodoch dostatočne nekonkretizovali v čom sa žalovaný mylil alebo v čom sú jeho úvahy v rozpore so zákonom alebo s logickým uvažovaním, v rámci preskúmania napadnutého opatrenia v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe tak, ako bola žalobcami sformulovaná, nebolo možné týmto žalobným bodom vyhovieť. Žalobcovia by mohli byť úspešní vtedy, pokiaľ by zrozumiteľne namietali a odôvodnili porušenie ust. § 16 zákona o poľovníctve upravujúceho konkrétne podmienky a podklady, ktoré bol žalovaný povinný na účely evidencie zmluvy vyžadovať a skúmať.

33. Nedosiahnutie potrebnej väčšiny žalobcovia namietali aj spochybnením oprávnenosti O. D. hlasovať za neprítomných vlastníkov z viacerých dôvodov. S poukazom na § 5 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve a v nadväznosti na ust. § 7 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov, na ktoré zákon o poľovníctve v tejto časti odkazuje (poznámka č. 6 k § 5 ods. 2), namietali, že na zhromaždení práva vlastníka vykonáva orgán alebo organizácia podľa osobitného predpisu (z.č. 504/2003 Z.z.). Pokiaľ je uzavretá medzi vlastníkom poľovného pozemku a prenajímateľom nájomná zmluva, v ktorej je dojednanie, že pozemky sa prenajímajú aj na vykonávanie práva poľovníctva, ako tomu bolo v prípade nájomných zmlúv uzavretých medzi žalobcami označenými prenajímateľmi - vlastníkami poľovných pozemkov v danom poľovnom revíri a nájomcom MITRAN, s.r.o. (dnes po zmene názvu žalobca č. 3.), podľa žalobcov platí, že práva vlastníka poľovných pozemkov vykonáva na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov jedine nájomca. Vzhľadom na to, že nájomné zmluvy boli s jednotlivými vlastníkami poľovných pozemkov platne uzavreté v čase konania zhromaždenia vlastníkov dňa 19.08.2015, títo vlastníci nemohli na zhromaždení konať a platne splnomocniť O. D., nakoľko konať mohol jedine nájomca, ktorým bol žalobca 3.

34. Podľa § 7 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov

(1) Ak prenajatý pozemok slúži na vykonávanie poľnohospodárskej činnosti pri prevádzkovaní podniku 3) nájomcu, spravujú sa práva a povinnosti prenajímateľa a nájomcu ustanoveniami § 1 až 6, ak nie je v tejto časti ustanovené inak.

(2) Ustanovenia tejto časti sa primerane použijú, aj keď je nájomcom právnická osoba založená alebo zriadená štátom, obcou alebo vyšším územným celkom, ktorá nie je podnikateľom a vykonáva poľnohospodársku činnosť na plnenie svojich úloh.

(3) V zmluve o nájme pozemkov na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku možno dohodnúť, že pozemky sa prenajímajú i na vykonávanie rybárskeho práva 4) alebo dohodnúť, že nájomca môže zastupovať prenajímateľa v konaniach podľa osobitného predpisu 5) za primeranej výšky nájomného.

35. Nájomné zmluvy, ktoré označili žalobcovia nie sú súčasťou administratívneho spisu, neboli správnemu súdu žalobcami predložené a v rámci správnej žaloby ani nebol nimi podaný návrh na vykonanie dokazovania ich zabezpečením zo strany súdu. Preto sa námietka existencie nájomných zmlúv uzavretých medzi vlastníkami poľovných pozemkov a prenajímateľom, ktorých obsahom má byť aj dojednanie, že pozemky sa prenajímajú aj na vykonávanie práva poľovníctva, ocitá v podobe nepodloženého tvrdenia žalobcov, ktoré nemožno overiť. Pokiaľ na podklade nájomných zmlúv nebolo osvedčené tvrdenie žalobcov, že v nich bolo dojednané zastupovanie prenajímateľa nájomcom v zmysle ust. § 7 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z., a tiež čas uzavretia a nadobudnutia platnosti týchto zmlúv, ktorý hrá v kontexte tejto žalobnej námietky významnú rolu, nemožno túto námietku považovať za dôvodnú.

36. Ďalej žalobcovia v tejto súvislosti namietali, že boli uzavreté zmluvy o prevode spoluvlastníckych podielov k poľovným pozemkom vlastními týchto podielov D. A. a K. A., do vlastníctva spoločnosti FARMA PRAHA, s.r.o. (v súčasnosti po zmene obchodného mena žalobca č. 3), na základe čoho uvedení predávajúci v čase konania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Z. už neboli vlastními týchto poľovných pozemkov a nemohli tak na zhromaždení konať, ani na toto konanie nemohli platne splnomocniť O. D.. Jediný kto mohol na zhromaždení vlastníkov platne konať bol podľa žalobcov nový vlastník pozemkov. Ani v tomto prípade žalobcovia nepredložili kúpne zmluvy, z ktorých odvodzujú svoje závery, pričom kúpne zmluvy nie sú súčasťou administratívneho spisu, ani neuviedli, ktorých pozemkov sa ich tvrdenia týkajú, čo za nich správny súd viazaný žalobnými bodmi nebol oprávnený doplniť (obdobne ako pri nájomných zmluvách by tak svojvoľne zmenil rozsah a dôvody podanej správnej žaloby), nakoľko v súlade s dispozičnou zásadou správneho súdneho konania za žalobcu nevyhľadáva protiprávnosť. Preto išlo o nepodloženú námietku, ktorá nedovoľovala, aby správny súd na jej základe preskúmal zákonnosť napadnutého opatrenia.

37. Z Listiny prítomných zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Z. konaného dňa 19.8.2015, ktorá je prílohou notárskej zápisnice JUDr. Jurinu, je zrejmé, že výmery poľovných pozemkov pripadajúce na vlastníkov D. A. a K. A. sú v pomere k celovej výmere poľovného revíru vo veľkosti 0,003 % na každého z nich. Vzhľadom na celkovú na zhromaždení dosiahnutú vlastnícku väčšinu vo veľkosti 60,07 % z tohto pomeru plynie záver, že táto jednotlivá námietka by, aj v prípade jej

dôvodnosti, nebola spôsobilá nič zmeniť na tom, že potrebná nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov počítaná z výmery poľovných pozemkov tvoriacich poľovný revír Z., bola na zhromaždení vlastníkov dosiahnutá.

38. Žalobcovia až na nariadenom pojednávaní navrhli vykonať dokazovanie zabezpečením nájomných zmlúv a kúpnych zmlúv len všeobecne uvedených v podanej správnej žalobe na preukázanie ich tvrdení, avšak tieto zmluvy v správnej žalobe nezameniteľným spôsobom neoznačili (chýba predmet zmluvy, nakoľko nie sú identifikované poľovné pozemky, ktorých sa týkajú, ich výmera ani podiel na celkovej výmere poľovného revíru, dátum a miesto uzatvorenia, a ich ďalšie dôležité konkrétne dojednania). Žalobcovia v správnej žalobe neuviedli konkrétne dopady ich všeobecných tvrdení na zákonnosť napadnutého opatrenia, opätovne neuviedli percentuálny pomer výmery poľovných pozemkov týchto vlastníkov vo vzťahu k celkovej výmere poľovného revíru, t.j. nebolo zrejmé, či vôbec môžu niečo zmeniť na fakte, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov dosiahlo potrebnú vlastnícku väčšinu, ani iné rozhodné skutočnosti, ktoré by relevanciu takého dokazovania mohli osvedčiť, ktorú argumentáciu za nich správny súd, ktorý nezákonnosť v súlade s dispozičnou zásadou správneho súdnictva nevyhľadáva, doplniť nemohol. Správna žaloba musí byť skutkovo a právne vymedzená najneskôr do dvoch mesiacov od oznámenia napadnutého opatrenia (§ 181 ods. 1, § 182 ods. 1 písm. e/, § 183, § 62 ods. 1 SSP). Preto musí obsahovať všetky skutkové a právne tvrdenia, ktorými žalobca spochybňuje zákonnosť preskúmaného opatrenia. Dokazovanie na preukázanie týchto skutkových okolností môže žalobca navrhnúť na pojednávaní, ale konkrétne skutkové tvrdenia, ktoré majú byť dokazovaním osvedčené, a ich konkrétny dopad na zákonnosť napadnutého opatrenia, musia byť súčasťou obsahu včas podanej správnej žaloby. Pokiaľ správna žaloba žalobcov konkrétne skutkové tvrdenia preukazujúce nezákonnosť napadnutého opatrenia a reálne ohrozujúce ich práva, ktoré by sa navrhovaným dokazovaním osvedčili neobsahovala (tvrdených 18 % z celkovej výmery podielov vlastníkov poľovných pozemkov, ktorý nemali byť účinne zastúpení alebo prítomní na zhromaždení žalobcovia nijako nešpecifikovali), nebol dôvod dokazovanie vykonať, nakoľko nebolo včas a zrozumiteľne tvrdené (v správnej žalobe), čo konkrétne sa má dokázať a z akých dôvodov to má význam na zákonnosť napadnutého opatrenia.

39. Obdobná situácia platí aj vo vzťahu k ďalšej žalobnej námietke týkajúcej sa neplatnosti zastúpenia obce Z. zástupcom starostu O. D. na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Z.. Z Listiny prítomných zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíry Z. konaného dňa 19.8.2015, ktorá je prílohou notárskej zápisnice JUDr. Jurinu, je zrejmé, že výmera poľovných pozemkov pripadajúca na obec Z. je v pomere k celovej výmere poľovného revíru vo veľkosti 1,68 %. To znamená, že prípadná dôvodnosť tejto námietky samostatne, ale ani v spojení s prípadnou dôvodnosťou námietok v zmysle predchádzajúcich bodov tohto rozsudku, by nebola spôsobilá zmeniť pomery dosiahnutej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov na zhromaždení vlastníkov. V dôsledku týchto námietok tak nemožno predpokladať zmenu kvóra zhromaždenia. Preto nemôžu mať tieto námietky žiadny dopad na zákonnosť napadnutého opatrenia v tom zmysle, že vlastnícka väčšina v zmysle § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve nebola zachovaná a z toho vychádzajúca podmienka evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru nebola splnená. Žalobcovia navyše v rozpore s dispozičnou zásadou správneho súdnictva opätovne nekonkretizovali, aké ustanovenie právneho predpisu mala obec Z., resp. jej orgány porušiť (excesívnym konaním obecného zastupiteľstva, starostu obce, ako predstaviteľa obce a jej najvyššieho výkonného orgánu, resp. jeho zástupcu).

40. Napokon žalobcovia v súvislosti s konaním O. D. za neprítomných vlastníkov poľovných pozemkov tvrdili, že ohľadne týchto pozemkov sú založené viaceré pozemkové spoločenstvá, o čom nepredložili žiadny dôkaz, pričom v zmysle ust. § 5 ods. 2 v nadväznosti na § 11 ods. 1 platí, že na zhromaždení práva vlastníka vykonáva orgán alebo organizácia podľa osobitných predpisov s tým, že za pozemkové spoločenstvá môže v súlade s § 16 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách konať jedine výbor pozemkového spoločenstva, ktorý je výkonným a štatutárnym orgánom pozemkového spoločenstva. Na základe toho podľa nich nie je umožnené jednému či viacerým vlastníkom pri rozhodovaní o spoločnej nehnuteľnosti umožnené vystupovať samostatne, pričom viacerý spoluvlastníci poľovných pozemkov - členovia pozemkových spoločenstiev sa na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov nechali zastúpiť O. D.. Žalobcovia ničím nepreukázali, že ide o členov pozemkových spoločenstiev (nepredložili k tomu žiadny podklad, ani ho nenavrhli zabezpečiť) a opätovne neidentifikovali o aký podiel by sa v prípade neoprávneného hlasovania O. D. za uvedených spoluvlastníkov zmenšilo vlastnícke kvórum v zmysle § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve dosiahnuté na

zhromaždení, na základe čoho nebolo možné ani prostredníctvom tejto námietky posúdiť zákonnosť napadnutého opatrenia. K tejto námietke žalobcovia nenavrholi vykonať dokazovanie ani na nariadenom pojednávaní.

41. Žalobcovia v správnej žalobe argumentovali tým, že z notárskej zápisnice notára JUDr. Jurinu je zrejmé, že viacerí spoluvlastníci poľovných pozemkov sa na zhromaždení dali zastúpiť O. D., pričom v inej časti žaloby namietali, že zo spisu nevyplývajú podklady, ktoré by potvrdzovali vlastnícke právo žalobcov a ani z prílohy tejto notárskej zápisnice sa nedalo akokoľvek verifikovať, že zhromaždenia vlastníkov sa zúčastnilo práve 60,07 % vlastníkov, z dôvodu, že listina neobsahovala všetkých vlastníkov poľovných pozemkov. Tieto námietky by boli dôvodné len vtedy, pokiaľ by žalobcovia dôkazne uniesli, že sa uvedená množina vlastníkov uvedených v listine prítomných (bezprostredne alebo prostredníctvom zástupcov) zhromaždenia nezúčastnila, resp. nehlasovala za uznesenia, čo vzhľadom na predchádzajúce body tohto rozsudku žalobcovia relevantným spôsobom netvrdili a nepreukázali. Výmera poľovných pozemkov je uvedená v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru, na strane 3 priloženej notárskej zápisnice ako aj v Listine prítomných, ktorá obsahuje aj údaje o vlastníkoch, o ich zastúpení, katastrálne územie, celkovú výmeru pôdy pripadajúcu na vlastníka, ako aj výšku v percentuálnom vyjadrení celkovej výmery pôdy pripadajúcej vlastníkovi k výmere revíru. Tvrdenia o nedostatku náležitostí Listiny prítomných sami o sebe nemôžu mať za následok nezákonnosť napadnutého opatrenia jednak z toho dôvodu, že zákon o poľovníctve takúto sankciu neobsahuje (neplatnosťou, nulitou či iným následkom na zákonnosti priebehu zhromaždenia), a jednak preto, že listina prítomných logicky nepredpokladá údaje o neprítomných. Z obsahu spisu, najmä z priložených CD nosičov vyplývajú všetky potrebné údaje v štruktúrovanej podobe, aj údaje o vlastníkoch poľovných pozemkov, ktorí neboli na zhromaždení prítomní, ktoré žalovaný pri overovaní dosiahnutia väčšiny použil, čo žalobcovia nespochybnili.

42. Z uvedených dôvodov správny súd nemal dôvod v nevychádzať z tejto notárskej zápisnice JUDr. Jurinu, ktorá v prílohe obsahuje Listinu prítomných zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíry Z. konaného dňa 19.08.2015. Z Listiny prítomných je zrejmé, že výmery poľovných pozemkov pripadajúce na označených vlastníkov (F. M. - 0,34 %, A. G. - 0,25 %, O. D. - 0,76 %, J. D. - 0,10 %, S. D. - 0,82 %, B. D. - 0,75 %, W. A. - 0,35 %, F. Z. - 1,68 %, U.. A. Z. - 0,11 %, Dr. U.. D. Z. - 0,11 %, A. S. - 0,16 %, O. S. - 0,47 %, A. K. - 0,01 %), ktorí podľa žalobcov nemohli na zhromaždení konať z dôvodu ich členstva v pozemkových spoločenstvách, sú v pomere k celovej výmere poľovného revíru spolu vo veľkosti 5,91 %. Duplicitne nemožno odpočítavať podiel obce Z. vo výške 1,68 % ani podiely spoluvlastníkov namietaných vo vzťahu k uzavretým nájomným zmluvám, okruh ktorých sa okrem U. G. - veľkosť spoluvlastníckeho jej podielu je 0,30 %, X. D. - 0,52 %, I. D. - 0,08 %, J. K. - 0,05 % (spolu 0,95 %), zhoduje s vlastníkami namietanými, že konali napriek tomu, že sú členmi pozemkových spoločenstiev. Vzhľadom na celkovú na zhromaždení dosiahnutú vlastnícku väčšinu vo veľkosti 60,07 % z tohto pomeru plynie záver, že jednotlivá námietka (nedostatku oprávnenia vlastníkov poľovných pozemkov konať na zhromaždení, nakoľko na to bol oprávnený len výbor pozemkového spoločenstva) by, v prípade jej dôvodnosti, nebola spôsobilá nič zmeniť na tom, že potrebná nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov počítaná z výmery poľovných pozemkov tvoriacich poľovný revír Z., bola na zhromaždení vlastníkov dosiahnutá. Nebolo by tomu tak, ani v prípade dôvodnosti námietok uvedených v predchádzajúcich bodoch tohto rozsudku, nakoľko ani po súčte veľkosti všetkých podielov, na ktoré sa námietky vzťahujú (so zohľadnením neprípustnosti duplicity niektorých podielov), by sa zjavne nedosiahla taká celková veľkosť spoluvlastníckych podielov, ktorá by znížila kvórum deklarované na zhromaždení vo výške 60,07 %. Ich veľkosť spolu by musela byť väčšia ako 10%, ktorá sa vzhľadom na uvedené nemohla dosiahnuť.

43. Z predchádzajúcich bodov tohto rozsudku plynie, že namietané nedostatky nemohli zvrátiť nazeranie na zákonnosť zvolania a priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich poľovný revír Z.. Vo vzťahu k podmienke evidencie zmluvy v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, spočívajúcej v podpísaní zmluvy vlastníkami spoločného poľovného revíru vlastníckymi najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, teda išlo o hypotetické nedostatky čisto formálneho charakteru, čo na záver správneho súdu o nezákonnosti napadnutého opatrenia nestačí. V správnom súdnictve sa poskytuje súdna ochrana fyzickým a právnickým osobám, ktoré boli na svojich právach reálne ukrátené rozhodnutím, opatrením alebo postupom orgánu verejnej správy. Úlohou správnych súdov nie je zaoberať sa tvrdenými formálnymi (ani akademickými, resp. hypotetickými) otázkami alebo námietkami, ktoré síce plynú z prejednávanej veci, avšak nebol

zrozumiteľným spôsobom vyjadrený ani osvedčený ich konkrétny a reálny dopad na zákonnosť napadnutého opatrenia a na subjektívne práva žalobcov.

44. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím, opatrením, nečinnosťou alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok stanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Uvedené ustanovenia zákona odzrkadľujú ústavné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR, ktoré spresňujú tak, že právo na poskytnutie právnej ochrany správnym súdom má každý, avšak za splnenia podmienky porušenia alebo priameho dotknutia jeho práv zo strany orgánu verejnej správy.

45. Žalobcovia v danom prípade neosvedčili porušenie alebo priame dotknutie na ich právach alebo právom chránených záujmoch, nakoľko argumentovali len porušením zákonnosti. Z okolností prejednávanej veci je zrejmé, že napriek eventuálnej nedokonalosti priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíry Z., potrebná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov v zmysle § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve bola dosiahnutá lege artis, čo preukazuje, že námietky žalobcov v danom zmysle dôvodné neboli. Nebolo tak subjektívnych práv, na ktorých by boli žalobcovia nezákonným postupom alebo opatrením žalovaného reálne ukrátení, iba osvedčením ktorých by im z týchto dôvodov bolo možné poskytnúť súdnu ochranu. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 4 Sž 98-102/2002 zo dňa 17.12.2002, zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 6/2003, v ktorom vyslovil nasledovný názor: „Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu prívodiť vecne iné, či výhodnejšie (priaznivejšie) rozhodnutie pre účastníka.“ Tento prístup plne zodpovedá prejednávanej veci.

46. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalovaný sa rozsahu potrebnom pre vydanie napadnutého opatrenia zaoberal všetkými okolnosťami plynúcimi z ust. § 16 ods. 1, 2 zákona o poľovníctve, vrátane oprávnenosti O.a D. konať za splnomocnených vlastníkov poľovných pozemkov, nakoľko predložil plné moci, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu. V rozpore s obsahom administratívneho spisu sú aj opätovne nekonkrétne tvrdenia žalobcov, že v spise je dostatok dôkazov o tom, že O. D. nemohol konať za neprítomných žalobcov, nakoľko okrem uvedených splnomocnení a ďalších zmienených súčastí administratívneho spisu sa k tejto otázke v spise nič iné nenachádza.

47. O konaní o vyhlásení časti poľovných pozemkov patriacich do poľovného revíru Z. za nepoľovnú plochu, ktoré sa podľa žalobcov malo začať 08.11.2017, v administratívnom spise nie sú žiadne podklady. Žalobcovia v prílohe správnej žaloby nepredložili nič, čo by priebeh tohto konania osvedčovalo a doplnili, že konanie bolo rozhodnutím žalovaného z 07.12.2017 prerušené. Obdobne ako pri predchádzajúcich námietkach žalobcovia ani tu neuviedli akých poľovných pozemkov sa má zmena na nepoľovné pozemky týkať, v akej výmere, a teda v akom pomere k celkovej výmere poľovného revíru. Pokiaľ to žalobcovia netvrdili a nepreukázali, správny súd, ktorý nezákonnosť nevyhľadáva, nemá možnosť posúdenia, či začatie uvedeného konania mohlo mať vplyv na dosiahnutie nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov na zhromaždení vlastníkov konanom dňa 18.08.2015, a tým súd v tejto súvislosti nemal možnosť hodnotiť zachovanie jednej z podmienok evidencie zmluvy v zmysle ust. § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve. Námietke žalobcov, že žalovaný mal najskôr rozhodnúť o predbežnej otázke týkajúcej sa vyhlásenia časti poľovných pozemkov za nepoľovnú plochu z uvedených dôvodov nebolo možné vyhovieť. Žalovaný v konaní postupuje a rozhoduje autonómne, pričom sám hodnotí, čo môže byť prekážkou vydanému opatreniu. Vzhľadom na to, že takúto prekážku nenašiel, čomu zodpovedá obsah spisu, nemal dôvod nevydať napadnuté opatrenie.

48. Dôvodná nebola ani námietka týkajúca sa odplaty za užívanie poľovných pozemkov, ktorej nižšiu než obvyklú výšku žalobcovia považovali za závažný zásah do ich vlastníckych práv. Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona o poľovníctve dohodnutá náhrada za užívanie poľovného revíru patrí jednotlivým vlastníkom

spoločného poľovného revíru podľa podielu poľovných pozemkov na celkovej výmere poľovného revíru. Ak nedôjde k inej dohode medzi vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkom spoločného poľovného revíru a budúcim užívateľom poľovného revíru, určí sa náhrada za užívanie poľovného revíru na základe sadzobníka na výpočet nájomného za poľovné pozemky pre hlavné druhy lovnéj zveri, ktorý je v prílohe č. 2. Z notárskej zápisnice notára JUDr. Jurinu, ktorá je súčasťou administratívneho spisu vyplýva, že na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Z. bolo jednohlasne prijaté uznesenie č. 2, ktorým zhromaždenie schválilo výšku náhrady za užívanie poľovného revíru pre lesné pozemky vo výške 3 Eur/ha ročne a za poľnohospodárske pozemky vo výške 1,50 Eur/ha ročne. Tomu zodpovedajúce dojednanie našlo svoj odraz v obsahu časti IV. Zmluvy o užívaní poľovného revíru Z. z 20.08.2015. Z citovanej právnej úpravy zreteľne plynie prednosť stanovenia výšky náhrady za užívanie poľovného revíru v zmysle zásady zmluvnej voľnosti, s využitím ktorej ktorá bola výška náhrady dohodnutá v danom prípade. Žalovaný nemal žiadnu právomoc vstupovať do určitých a zrozumiteľným spôsobom vyjadrených zmluvne dojednaných právnych pomerov zmluvných strán, preto ani správny súd nebol oprávnený na túto námietku prihliadať pri preskúmaní zákonnosti napadnutého opatrenia a postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal.

49. Napokon bolo nedôvodné tvrdenie žalobcov, že žalovaný bol povinný skúmať aktuálny stav vlastníctva k poľovným pozemkom v čase evidencie zmluvy, teda námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, pričom poukázali aj na komentár k zákonu o poľovníctve. Správny súd, bez toho aby zľahčoval váhu doktrínálnych prameňov, konštatuje, že táto námietka nemá oporu v platnej právnej úprave, nakoľko zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, z ktorého vzišla zmluva o užívaní poľovného revíru predstavuje úkon, ktorý bol jeho uskutočnením nezvratne zavŕšený a z právneho hľadiska došlo k jeho vyčerpaniu. Vyplýva to aj z ust. § 13 ods. 4 zákona o poľovníctve, podľa ktorého platí, že ak v poľovnom revíri, v ktorom je uzatvorená zmluva, došlo k zmene vlastníckeho práva k poľovným pozemkom, preberá nový vlastník práva a záväzky doterajšieho vlastníka vyplývajúce zo zmluvy. Z citovaného zákonného ustanovenia, ktoré bolo zakotvené práve z dôvodu neskorších zmien vo vlastníckych vzťahoch k poľovným pozemkom, t.j. zmien po uskutočnení zhromaždenia vlastníkov, zreteľne plynie obsah právneho nástupníctva nových vlastníkov právnych pozemkov, pričom ust. § 5 ani iné zákona o poľovníctve neumožňujú v minulosti uskutočnené zhromaždenie vlastníkov revidovať, dopĺňať, aktualizovať a podobne. Žalovaný preto bol povinný rešpektovať výsledky zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konané dňa 19.08.2015, ktoré by mohlo zvrátiť iba právoplatné rozhodnutie civilného súdu konštatujúce jeho neplatnosť, resp. neplatnosť úkonov ním prijatých, ku ktorému nedošlo.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd po preskúmaní napadnutého opatrenia žalovaného, z dôvodov uvedených v žalobe, dospel k záveru, že z týchto dôvodov je napadnuté opatrenie žalovaného v súlade so zákonom, a preto podľa § 190 SSP správnu žalobu žalobcov zamietol.

51. O náhrade trov konania rozhodoval správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Nakoľko žalobcovia v konaní úspešní neboli, správny súd im náhradu trov konania nepriznal. Správny súd nepriznal náhradu trov konania ani ďalším účastníkom, nakoľko im správnym súdom nebola uložená žiadna povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by im trovy v konaní vznikli. Neboli tak splnené zákonné podmienky uvedené v § 169 SSP na priznanie náhrady trov konania ďalším účastníkom.

52. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).
Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Tento rozsudok nadobudne právoplatnosť jeho doručením. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom ju musí podať v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia. Kasačná sťažnosť sa podáva na tunajšom súde. Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že
a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a/ označenie napadnutého rozhodnutia, b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.